

feansvar overfor Kabler og Kabelstibe, saa at jeg personlig vil stemme for Vædringsforlaget, dog med en Modifikation, idet jeg tager et lille Forbehold om, at der i Vædringsforlaget til § 2, hvor der staar „for saavidt Farvandet tilstøder det“ kommer til at staa „for saavidt Farvandet og Omstændighederne tilstøder det“. Der vil nemlig være mange Tilfælde, hvor Farvandet ikke lægger Hindringer i Veien for at holde sig udenfor den bestemte Afstand, hvormod Veirforhold og andre Omstændigheder kunne lægge Hindringer i Veien derfor. Derfor maa jeg fra maritim Side lægge Vægt paa, at der foretages en saadan Vædring, altsaa at der indføres Ordene „Omstændighederne og“ eller Noget, der har samme Betydning. Det følgende Vædringsforlag, der gaar ud paa at tilføie, at Boderne tilfalde Statskassen, tror jeg, at hverken den ærede Minister eller noget Medlem kan have Noget imod. Altsaa er Konklusionen, at de af den ærede 3die Landsthingsmand for 5te Kreds stillede Vædringsforlag tiltrædes af Udvalget, saafremt de finde Støtte hos den ærede Indenrigsminister. Ligeledes tiltrædes de Vædringsforlag af den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds, der falde sammen med det første Vædringsforlag af den ærede 3die Landsthingsmand for 5te Kreds, men Udvalget har ment, at de øvrige Vædringsforlag af det førstnævnte af de to ærede Medlemmer dels ligge ud fra Konventionens Ordlyd og dels ere af en saadan Bestaffenhed, at man ikke tror at burde tiltræde det ærede Thing at stemme for dem.

Ogenbøll: Den Gang, det foreliggende Forlag var til 1ste Behandling, var jeg desværre ved Sygdom forhindret i at være til Stede. Det havde ellers været min Hensigt at gjøre et Par Hensstillinger til den høitærede Indenrigsminister og det eventuelle Udvalg. Det er disse Hensstillinger, som jeg nu derfor har været nødsaget til at bringe frem i Form af Vædringsforlag. Det vil erindres, at Konventionen, som med Hensyn til enkelte af sine Bestemmelser skal have Lovgivningsmagtens Stempel for at være gyldig, navnlig i sin Artikel 12 nævner Artiklerne 2, 5 og 6 som dem, der ligge udenfor det rent administrative Omraade og altsaa ville være at optage i en eventuel Lov. I Følge Motiverne til Lovforlaget har man imidlertid ment, at den danske Straffelov navnlig i § 295, allerede hjemler den samme Straffemyndighed, som Konventionen nævner i sin Artikel 2, men dels stemme disse to Bestemmelser dog ikke ganske overens, og dels maa jeg anse det for meget tvivlsomt, om

Straffelovens § 295 kan anvendes paa Forbrydelser eller Forseelser, begaaede udenfor Soterritoriet. Den ærede Ordfører for Udvalget har nu erklæret at kunne tiltræde mit Vædringsforlag, saafremt det tiltrædes af den høitærede Indenrigsminister. Der foreligger her et af de juridiske Spørgsmaal, som man kan tale meget om til mindre Interesse for de ikke juridiske Medlemmer, og da jeg af en Konference, jeg har haft den Væde at have med den høitærede Indenrigsminister, veed, at han vil tiltræde mit Vædringsforlag, vil jeg, i alt Fald indtil videre, spare Thinget for en yderligere Udvilning med Hensyn til Rigtigheden af mit Forlag. Men hvad enten man antager det ene eller det andet, tror jeg i hvert Fald, at det vil være forsigtigt at optage Konventionens Artikel 2 i Lovforlaget; skade kan det jo ikke. Naar Lovforlaget dernæst har i sine §§ 1 og 2 optaget Konventionens Artikler 5 og 6, saa gaa disse §§ 1 og 2 jo kun ud paa at foreskrive, hvilke Forholdsregler der af Skibe, Fartøier og Fiskerestaber etc. skulle iagttages lige overfor de Skibe, der ere beskæftigede med at nedlægge Telegrafledninger osv., men disse Bestemmelser gjælde kun udenfor Soterritoriet o: udenfor en dansk Vil fra Kysten rundt om hele Danmark. Det har forekommet mig ønskeligt, at disse Bestemmelser ikke indskrænktes til at gjælde udenfor Soterritoriet, men at der tillige blev givet dem Anvendelse paa Soterritoriet o: paa den nærmeste Vil fra Kysten, for saavidt Forholdene tillade det, da vi ellers vilde faae den Behynderlighed, at f. Ex. Fiskerestaber, som ere Noget af det Almindeligste og Værste, skulle udenfor en Vil fra Kysten holdes i en Fjerdedel Kvartmils Afstand fra Telegrafstibe og Kabler, men at derimod paa Soterritoriet, altsaa indenfor en Mils Afstand fra Kysten, er Stillingen fri. Det synes mig at være en Anomali, som det var ønskeligt at rette her med det Samme, og jeg har derfor tilladt mig at stille det Vædringsforlag, at Reglerne i §§ 1 og 2 ogsaa skulle gjælde for Soterritoriet, idet jeg dog har tilføiet den Indskrænkning „for saavidt Farvandet tilstøder det“. Den ærede Ordfører gjorde en Bemærkning om, at han kunde ønske der indføid Ordene „Omstændighederne og“ det skal jeg aldeles ikke have Noget imod; Forholdet vil jo altid blive det, at det bliver et Spørgsmaal, der kommer til at foreligge Domstolene til Afgjørelse, hvorevidt der har været saadanne Omstændigheder til Stede, navnlig paa Grund af Farvandets Bestaffenhed, at den Paagældende ikke har kunnet efterkomme Lovens Bydende. Det er altsaa Meningen med mit Vædrings-